

Esti táj...

Hallgatom az esték csendjét.
Lég hullámok langyos röptét
megérezem.

A hold bámul le a földre.
Ezüstből van a táj öntve,
most látom.

Vizek táján béka dalol,
sás és nádas meg-meghajol
zizegőn.

Szellő jár a búza között...
Holdfény nevet felhők mögött,
csendesesen.

Csillagos szép nyári este
lágyan hullik szűz lelkembe.
Altatón.

(1943)

Ködben...

Köd keresi most a várost...
Ölelést vár, szép, halálost,
érzéketlen, fonnyadt karom.

Végig megyek az utcákon,
selymes, hideg hóbuckákon
és a hűbb tavaszt akarom.

A tél horkol havas ágyon,
szepes jégcsap függ a fákon
és gyémántosan mosolyog.

Csillag gyúl a messzi égen...
Hóba hull le ölelésem
és szép csendesesen zokogok.

Köd csóko:ja könnyes szemem,
lámpás hunyorg és a földben
álmodnak az ős gyökerek.

(1943)